

Имајући у виду значај интернационализације за унапређење система високог образовања, на Универзитету у Нишу је у среду, 26. фебруара 2014. године, организован Округли сто на тему : Неки аспекти унапређења високог образовања у Србији. У уводној речи проф. др Зоран С. Николић, проректор за обезбеђење квалитета Универзитета у Нишу, указао је на значај процеса интернационализације али и на чињеницу да не постоји јасна државна иницијатива којом би се наметнула стратегија интернационализације високошколских институција. Према његовим речима, с обзиром на то високошколске институције морају појединачно да уграде интернационалну активност у своју стратегију, најбоље у стратегију Универзитета којом би се посебно нагласила интернационална мобилност студената, наставника и истраживача. На Округлом столу су изложена четири предавања: др Душица Павловић, професор Медицинског факултета, излагала је о смерницама за израду стратегије интернационализације и о мерама и индикаторима квалитета интернационализације високог образовања. Професор Филозофског факултета др Биљана Мишић Илић је говорила о активностима за унапређење капацитета универзитета како би остварио ефикасније учешће у међународној академској сарадњи. Треба посебно истаћи да ће поменута тематика бити разматрана у оквиру новог TEMPUS пројекта FUSE који се реализује на Универзитету у Нишу у коме је наш универзитет координатор пројекта. Др Данијела Ристић-Дурант са Универзитета у Бремену, Немачка, изнела је искуства о разним аспектима интернационализације из угла свог универзитета. Посебан акценат је дат значају мултидисциплинарних истраживања у креирању заједничког Европског простора истраживања и иновација. Професор Електронског факултета др Вера Марковић је представила могућности и перспективе мобилности наставника и сарадника Универзитета у Нишу. Порука коју су послали учесници овог Округлог стола је да интернационализација високог образовања није претња квалитету и његовом унапређењу, али да није неопходно спроводити све видове интернационализације већ само оне за које постоје објективне и субјективне претпоставке. Треба, међутим, инсистирати на активностима којима ће наше институције високог образовања бити интернационално препознате и привлачне као средине за образовање и рад.